

[Jeppesen (Drusebjerg).]

Forhold for Landbrugere og sikrer Forholdet til Kreditorerne i Fremtiden. Det vil betyde meget, om man har Held til at finde de rette Mænd til dette Hverv.

Jeg er absolut uenig med den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) i hans Ønske om at faa Handelsværdien i Stedet for som her foreslaaet Ejendomsskyldværdien lagt til Grund for den Beregning, der skal finde Sted af Ejendommens Værdi. Jeg ser nemlig saaledes paa Sagen, at et Skøn over Handelsværdien kun burde kunne føre til eet bestemt Resultat, men der er nogen Udsigt til, at der vil kunne fremkomme flere forskellige Resultater, ikke mindst fordi man er meget tilbøjelig til at lægge den sidste Handelspris til Grund, naar man skal bestemme Handelsværdien. Hvis man tænker sig Handelsværdien fastslaaet for 4—5 Aar siden og ser den under Synsvinkel af de Konjunkturer, der hersker i Øjeblikket, saa vil det Resultat, man kommer til ved Beregningen af Værdien, absolut ikke blive til Gunst for Statskassen, og med al Respekt for Vurderingsmyndighedernes Dygtighed mener jeg, at de alle er noget tilbøjelige til at regne med den sidste Handelsværdi. Man kan jo tænke om Ejendomsskylden, hvad man vil, Forholdet er dog det, at Ejendomsskyldvurderingerne er foretaget gennem mange Aar. Lige siden vi ved Aarhundredets Begyndelse fik den nugældende Form for Værdiberegning af Ejendommene, har man gennem Aarene foretaget Vurderingen af Ejendommene paa denne bestemte Maade, og den giver et langt mere stabilt Grundlag, og jeg kan ikke se rettere end, at den byder disse Udvalg en fast Pille at holde sig til som Udgangspunkt, et betydeligt sikrere Grundlag, end hvis det er Handelsværdien, som skal lægges til Grund. Jeg vil derfor meget henstille til den ærede Ordfører for Venstre, at han frafalder det af ham udtalte Ønske om at faa Lovforslaget forandret paa dette Punkt. I det hele taget gælder det, at skal denne Sag føres igennem, maa det ske med Resignation fra alle Sider, og jeg kan ikke se rettere efter de Ændringer, som skete i det høje Folketing, og som det jo har taget sin Tid at faa gennemført, end at Resultatet, hvis vi nu skal til at behandle Sagen forfra her i Tinget, let kunde blive det, at man ikke naaede at faa Sagen igennem i de efter al Sandsynlighed faa Dage, der er tilbage af Rigsdagsamlingen.

Det fremgik ikke med tilstrækkelig Tydelighed af den ærede Ordfører for Venstres Udtalelser, om Tanken med at faa Sagen i Udvalg var at faa alle Partier samlet om Lovforslaget. Det forekommer mig, at efter at man har hørt den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, er der ikke ladt megen Mulighed tilbage for, at alle Partier i det høje Landsting skulde kunne enes om Lovforslaget. Der blev jo gennem de Ændringer, som man indførte i Lovforslaget i det høje Folketing, taget et endogsaa meget udstrakt Hensyn til det konservative Folkeparti, men nu hører vi af den ærede Ordfører for de Konservative, at selv om der bliver foretaget yderligere Forandringer i Lovforslaget til Imødekommen af Ønsker fra konservativ Side, vil den ærede Ordfører dog ikke garantere for, at hans Parti vil stemme for Lovforslaget. Naar Stillingen er den, kan jeg ikke se rettere end, at saa maa de Partier, som nu gennem møjsommelig Forhandling er naaet til et Resultat, hellere se at faa Sagen bragt til en Løsning saa hurtigt som muligt fremfor at gaa ind i maaske endeløse Forhandlinger uden dog at naa et Resultat, for at faa noget, der er bedre.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, om det vil være nødvendigt at gaa videre, eller rettere, om de 10 Mill. Kr. vil vise sig at være tilstrækkeligt, vil det jo i høj Grad komme til at bero paa, hvorledes det danske Landbrugs Forhold ikke mindst med Hensyn til Priserne paa vore Landbrugsvarer vil komme til at ligge i den nærmest kommende Tid. Det viser sig jo nemlig altid, at naar Forholdene er vanskelige, er Laanetrangen større. Selv med en Gældsbyrde, som rækker — for at bruge et Udtryk, der allerede er anvendt før i Dag —, op over Skorstenspiben, er Forholdet alligevel det, at i samme Øjeblik som der sker en Lysning indenfor dansk Landbrugs Erhvervsmuligheder, falder Trangen til at søge Laan. Jeg tror, det vil gaa paa samme Maade her, at hvis den Lysning, der i Øjeblikket er paa dansk Landbrugs erhvervsmæssige Himmel, og som har givet sig Udtryk i en ikke ganske ringe Forhøjelse af Prisen paa Flæsk, Bacon, vedvarer, vil det medføre en Optimisme ogsaa indenfor de Kredse, som maaske ellers vilde komme og anmode om en Akkordordning. Jeg tror, man maa lægge nogen Vægt paa, hvorledes disse Forhold vil udvikle sig i den nærmest kommende Tid.

Men hvorom alting er: jeg og mit